

Nr 119.

Av herrar **von Geijer** och **Rune**, om pension åt förre tjänstemannen i riksdagens tryckeriexpedition Carl Henning Lallerstedts änka.

Redaktören Carl Henning Lallerstedt antogs år 1912 till tjänsteman i riksdagens tryckeriexpedition och innehade sådan anställning till den 28 februari 1926, då han avled, och har han således tjänstgjort i sagda egenskap under 15 riksdagar.

Behållningen i bouppteckningen efter bemålde Lallerstedt utgjorde endast 862 kronor 32 öre. Lallerstedt efterlämnar såsom änka Alma Hedvig Lallerstedt, född Nilsson, född den 30 mars 1866. Såsom av bilagda handlingar framgår, utgör ankans enda tillgång hennes bo. Då fru Lallerstedt ej heller åtnjuter pension från något håll, där mannen varit anställd, är hon således i största behov av ekonomiskt understöd.

Det må framhållas, att riksdagen vid flera föregående tillfällen beviljat pensioner till änkor efter inom riksdagen förut anställda tjänstemän. Såsom exempel härpå må anföras, att när förste notarien i andra kammaren N. C. Sandström år 1914 avlidit, hans änka erhöll en årlig pension av 500 kronor. Vidare beviljades förste notarien J. C. Lundgrens änka vid 1919 års riksdag en pension av 1,200 kronor. Även utgår, enligt beslut av 1921 års riksdag, till korrekturläsaren vid riksdagens tryckeriexpedition G. M. Karlströms änka pension med 500 kronor.

Som grund för bifall till framställningen om pension för änkan Karlström anfördes bland annat, att hennes man tjänstgjort i riksdagens tryckeriexpedition över 25 år. I det föreliggande fallet kan ifråga om fru Lallerstedts man, redaktören C. H. Lallerstedt, åberopas allenast en tjänstgöring av något över 14 år inom samma expedition. Med hänsyn till Lallerstedts avsevärt kortare tjänstgöringstid inom riksdagen än Karlströms torde ett årligt pensionsbelopp av 500 kronor icke kunna ifrågasättas, utan anse vi oss i detta fall böra stanna vid att föreslå en pension å 300 kronor.

Under åberopande av vad sålunda anförts och under hänvisning i övrigt till bilagda handlingar få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att till redaktören Henning Lallerstedts änka Alma Hedvig Lallerstedt, född Nilsson, må från och med innevarande år under hennes återstående livstid, så länge hon förbliver ogift, från riksgäldskontoret utgå en årlig pension av trehundra kronor.

Stockholm den 21 januari 1927.

K. von Geijer.

Axel Rune.

Bilaga 1.

Åldersbetyg.

Att änkefru Alma Hedvig Lallerstedt, född Nilsson, är född den 30 mars år 1866 (sextiosex) i Hälsingborgs församling i Malmöhus län sedan den ²⁸/₂ 1926 änka efter Redaktören Carl Henning Lallerstedt, betygar Gustaf Vasa församling i Stockholm, den 19 januari år 1927.

G. Ankar,
Komminister.

Bilaga 2.

Tjänstgöringsbetyg.

På begäran intygas, att Henning Lallerstedt, som sedan 1901 varit redaktör för Stockholms adresskalender, på nyåret 1910 sökte anställning som motläsare vid Riksdagens tryckeriexpedition och redan då var starkt ifrågasatt samt, efter att under riksdagarna 1910 och 1911 ha tjänstgjort som extra biträde vid förhinder för någon korrekturläsare, i januari 1912 erhöll ordinarie anställning och sedan årligen återvaldes under min ämbets tid, som upphörde med år 1920, samt tillika var anställd som korrekturläsare vid kyrkomötena 1915, 1918 och 1920.

Under hela denna tid fullgjorde han sina åligganden med största punktlighet, intresse och duglighet samt var alltid villig att vid behov ställa sin stora expeditivsvana till min och tryckeriexpeditionens tjänst. Stockholm den 18 januari 1927.

J. P. Velandar,

Föreståndare för Riksdagens och
Kyrkomötets tryckeriexpeditioner 1910—1920.

Angående H. Lallerstedts tjänstgöring vid tryckeriexpeditionen år 1921—1926 kan undertecknad avgiva samma omdöme som J. P. Velandar för närmast föregående åren. Stockholm den 20 januari 1927.

Eskil Risling.

Bilaga 3.

Intyg om Änkefru A. H. Lallerstedts ekonomiska ställning.

Undertecknad Velander, som under samarbete med avlidne Redaktör Henning Lallerstedt dels under 30 år i Stockholms adresskalender, dels åren 1912—1920 i Riksdagens tryckeriexpedition lärt närmare känna hans ekonomiska förhållanden, kan om dessa intyga följande.

Efter sin flyttning till Stockholm i december 1894 hade Lallerstedt under flera år endast smärre och tillfälliga inkomster samt måste därför skuldsätta sig, men sedan han 1901 blivit redaktör för Stockholms adresskalender och därjämte 1912 fått anställning i Riksdagens tryckeriexpedition, förbättrades hans ekonomi så, att han både kunde göra sig skuldfri och — under några år med hjälp av ett släktstipendium — ge sina 2 söner och sin dotter en god borgerlig uppfostran (närmast för kontorsanställning). Alla tre barnen bodde vid faderns död i hemmet och ha sedan gift sig, men ha ej kunnat få någon bosättningshjälp från hemmet. Bouppteckningen uppvisar nämligen en behållning av endast 862:32. Här bör dock tilläggas, att under den svåraste tiden efter flyttningen till Stockholm makarna i oktober 1895 gjorde boskillnad, varigenom för hustrun reserverades en del lösören, som hon medfört i boet, och att Lallerstedt efter sin moders död 1905 fick ärva en del möbler och husgeråd, samt att genom vederbörligen bevakat testamente mellan makarna av den 9 okt. 1925 den efterlevande tillförsäkrats att med full äganderätt behålla och besitta allt vad i boet finnes. Änkans enda tillgång är därför nu hennes bo, och hennes enda utkomstmöjlighet är att söka bibehålla den nuvarande visserligen rymliga, men efter nuvarande förhållanden billiga bostaden vid Drottninggatans nordände i möblerat skick och uthyra rum åt studerande eller yngre ogifta tjänstemän, vilket underlättas av närheten till Stockholms högskola och Handelshögskolan. Genom bibehållande av möbler och husgeråd samt sin nu vid 60 års ålder minskade arbetskraft till rummens uthyrning med städning och delvis kost tror hon sig kunna intjäna hyran och något därutöver, men är dock tydligen i stort behov av något understöd, helst årligt, men i nödfall en hjälp att övervinna de närmaste svårigheterna.

Stockholm den 18 januari 1927.

J. P. Velander.

Undertecknad, som jämte J. P. Velander tagit noggrann kännedom om bouppteckningen efter H. Lallerstedt och i densamma berörda förhållanden samt även har personlig kännedom om änkans ekonomiska ställning, kan vitsorda riktigheten av uppgifterna i Velanders intyg därom.

Stockholm den 20 januari 1927.

Eskil Risling.

